

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ—ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Έτος ίδρύσεως 1935 — Περίοδος Γ'
Αριθ. φύλλου 303139

Ιδιοκτήτης — Διευθυντής
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΠ. ΣΑΛΟΥΚΑΣ

Υπομνηνίστα Δευτέρα 8 Μαρτίου 1934

Τιμή φύλλου Δραχ. 1000

ΤΟΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗΣ

Η κοινότης της Ήγουμενίτσας μετά την απελευθέρωσιν ἔχει εἰς ἑξέλιξιν. Ἐλάχιστα οἰκήματα διέφυγον τὴν καταστροφὴν καὶ τὰ περισσότερα τοῦτων κατεῖχοντο ἀπὸ τὰς Δημοσίας ὑπηρεσίας.

Ἡ στέγασις τῶν ὑπαλλήλων, οἵτινες ἀπετέλεσαν τὸν πυρῆνα τοῦ ἀνασυγκροτηθέντος κρατικοῦ μηχανισμοῦ, ἐχρειάσθη νὰ γίνῃ εἰς ἐξαιρετικὰ μέτρα οἰκήματα, ὅπως ἀποθήκας, ἐξόλινα παραπήγματα, εἰς αὐτὰ τὰ ἴδια γραφεῖα. Κατάστασις οἰκτρὴ! Ἡ ἀνάμνησις τῆς προκαλεῖ φρικασίαν.

Ὅσοι τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐδρῆθησαν εἰς τὴν Ήγουμενίσταν, πειθόμενοι εἰς τὴν ἀδυσώπητον ἐπιταγὴν τῆς ἀνάγκης ὑπέστησαν τὸ μαρτύριον τῆς κτηνώδους στεγάσεως. Τὰ δεινὰ ὅσον διέμειναν ἐν Ήγουμενίτσει, ὑπὸ τὴν ἐξοφλὴν ἐκείνην κατὰσταν, εἶναι ἀγνωστα εἰς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἐγκατεστάθησαν ἐν Ήγουμενίτσει μεταγενεστέρως καὶ ἄνευ δυσχερείας εὖρον ἀνθρωπίνην στέγασιν. Μεταγενέστερον δαπάναις τοῦ δημοσίου, οἰκοδομήθησαν ἑκατὸν περίπου κατοικίαι, εἰς τὰς ὁποίας ἐστεγάσθησαν, οἱ δυνάμει ἀποράσεων τῆς ἐπιτροπῆς στεγασίας, κατέχοντες ἤδη τὰ οἰκήματα ταῦτα. Οὐδεὶς τῶν στεγασθέντων παραμένει παρὰ νόμῳ εἰς τὰ παραχωρηθέντα οἰκήματα. Ἀπὸ τίνος χρόνου γίνεται ὁδὸς περὶ τὸ στεγαστικὸν πρόβλημα. Οἱ μὴ στεγασθέντες εἰς οἰκήματα τοῦ Δημοσίου με χαμηλὰ ἐνοίκια, ἀνέλαβον ἀγῶνα αὐτοστεγασίας, ὑπὸ διάφορα προσήματα, ἄλλων συνανθρώπων τῶν. Εἶναι πιθανὸν ἡ στέγασις τῶν αἰτούντων οἰκήματα μὴ εἶναι ἀπολύτως ἱκανοποιητικὴ. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι ποὺ κατέχουν οἰκήματα τοῦ Δημοσίου δὲν εἶναι ἰδεώδεις. Ἀπλῶς ἐξυπηρετεῖ τὰ στοιχειωδέστερα τῶν ἀναγκῶν τῶν. Ὁ ἐγεσθὲς θόρυβος δὲν ἔχει πραγματικὴν ἐλαττήριον τὴν καλλιτέραν στέγασιν, ἀλλὰ τὴν ἀπόκτησιν στέγης με εὐθύνοντο μίσθωμα. Καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ἐχρυσον δίκαιον. Τὸ πρόβλημα ὅμως δὲν λύεται διὰ τῆς ἀποστεγασίας τῶν ἐστεγασμένων. Οὐδενὸς τῶν ἐστεγασμένων ἤδη εἰς οἰκήματα τοῦ δημοσίου ἐπιτρέπεται ἡ ἀποστράγασις, εἰς οἰκονομικὰς ἐπιβουλὰς τῆς κοινωνικῆς ἢ ὑπαλλήλικης ἱεραρχίας καὶ ἂν εὐδοκίεσται. Βάσει τῶν ἀρχῶν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ τοῦ Συνταγματικοῦ χάρου τῆς χώρας πᾶς Ἕλλην Πολίτης δικαιοῦται μίαν στέγην ἢ ὅσον ὁ πολίτης ἐξησφάλισεν νομίμως ταύτην καὶ καταβάλλει τακτικῶς καὶ ἀνελλιπὸς τὸ νομιμῶς μόνον ἢ συμφωνηθὲν μίσθωμα, οὐδεὶς δικαιοῦται ν' ἀποστερήσῃ τῆς στέγης τὸν τὸν Ἕλληνα τοῦτον πολίτην. Ἐὰν οἱ ἤδη ἐστεγασμένοι καὶ ταβάλλουσιν πιθανῶς χαμηλὰ ἐνοίκια, ἂς γίνῃ ἀναπροσαρμογὴν τούτων πρὸς τὰς χραιστούσας οἰκονομικὰς συνθήκας καὶ τὰς χρηματικὰς δυνατοτάτας ἐκάστου. Οἱ ἤδη ἐστεγασμένοι εἰς οἰκήματα τοῦ Δημοσίου, δὲν προέβησαν σὲ αὐθαίρετον κατάληψιν καὶ χρησιν τούτων. Ἐστεγάσθησαν βάσει ἀποφάσεων νομίμως συγκροτηθείσης Ἐπιτροπῆς καὶ ὑπεγράψαν συμβόλαια ἀποδεχθέντες τὸ καθορισθέν

μίσθωμα. Οὐδεὶς ἐπομένως ἔχει δικαίωμα νὰ ἀποστεγάσῃ ὑπὸ τοιοῦτους ὅρους Ἕλληνα πολίτην, οἰαδήποτε μεταβολὴ καὶ ἂν ἐπῆλθεν εἰς τὴν προσωπικὴν του κατάστασιν. Τὸ κράτος εἶναι κοινωνικὸς θεράπων καὶ οὐχὶ δημιουργὸς ἐπιδύονον καταστάσεων διὰ τοὺς πολίτας του. Πᾶσα πράξις ἀποστεγασίας θὰ εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὸν νόμον καὶ τοὺς πόθους τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως περὶ ἐξασφαλίσεως λαϊκῆς στέγης, θὰ εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ Ἐξοχωτάτου Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως Στρατάρχου Παπάγου ἐξαγγελθέν ἱστορικὸν γεγονός τῆς ἰδρύσεως αὐτοτελῶν ὁργανισμῶν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν στέγης εἰς ἅπαντας τοὺς ἐργαζομένους Δημοσίου ὑπαλλήλους, ἐργάτας καὶ λοιποὺς. Τὸ στεγαστικὸν πρόβλημα Ήγουμενίτσης δὲν λύεται διὰ τῆς δημιουργίας ἀστέγων. Λύεται διὰ ὁρθολογιστικῆς ἀντιμετώπισσεως τοῦ ζητήματος. Καὶ ὑπάρχουν λύσεις. Διὰ ἐκ τῶν ἐνδεκνυμένων λύσεων εἶναι μακροπρόθεσμος διαρκείας. «Καὶ λόγῳ ἀργὰ παρὰ ποτὲ» πρώτη λύσις εἶναι

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΠΑΤΡΙΣΜΟΥ

Καὶ τώρα ὕστερα ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴν, τοὺς λόγους, τοὺς ἐνθουσιασμοὺς, τὰς συγκινήσεις, τὰς ζήτωσαν γιὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ὁμηρῶν, ἀνακύπτουν προβλήματα δις ἐπιλύτα διὰ τὴν ὁργάνωσιν τῆς ζωῆς τῶν.

Ἡ Νομαρχία κατόπιν ἐπισταμένης μελέτης παρὰ τῶν ἀρμοδίων Ὑπηρεσιῶν, διὰ τηλεγραφικῶν ἀναφορῶν πρὸς τὰ ἀρμόδια Ὑπουργεῖα ὑπέδειξεν τὴν ἐπιβὰλναι νὰ γίνῃ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος τούτου ὅπου ἐνεργήσῃ ὁ ἐπαναπατρισμός.

Τὸ θέμα τοῦτο, ὡς προηρῆθη, εἶναι πολὺπλοκον πολὺπλευρον, πολυσύνθετον πολὺμορφον ἀλλὰ καὶ λεπτὸν, λίαν ἀκανθώδες διὰ τὴν ἀκριτικὴν μας περιόχην δι' ἣ καὶ θὰ πρέπει νὰ ἀρχθῇ πρὸς συζήτησιν εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, διὰ νὰ δοθῶν ὅρι ἐνὸς ἐκάστου τῶν ἀρμοδίων Ὑπουργῶν τὰ συγκεντρωθέντα στοιχεῖα καὶ ἀκολουθῶς νὰ ληφθῇ ἡ ἀπόφασις ἐπιλύσεως.

Μεγάλης δὲ θὰ ἐξυπηρετῇ τὴν ὅλην υπόθεσιν ἡ ὑποβολὴ κοινῶν ὑπομνημάτων ἐκ μερῶν τῶν Βουλευτῶν μας εἰς τὸ ὅποιον θὰ ἐξετίθεντο εἰς ὅλας τὰς λεπτομερείας τῶν αἰ δυσχερείαις τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζουν οἱ ὁμηροὶ καὶ αἱ λύσεις αἰτῶντες θὰ πρέπει νὰ δοθῶν. Μεταξὺ τῶν ἄλλων λεπτομερειῶν ὑπογραμμίζομεν τὴν ἀνάγκη νομοθετικῆς ρυθμίσεως, τῆς χορηγήσεως τῶν διακοπῶν συντάξεων λόγῳ τῆς ὁμηρίας τῶν συνταξιούχων ἐπαναπατριζομένων.

Ἐντὺς τῆς ἐβδόμηδος κατὰ δοθεῖσας πληροφορίες φθάσει ὁ Ὑπουργὸς Προνοίας κ. Ἀδαμόπουλος, ὅστις θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν θὰ εἶναι ὁ φορεὺς τῶν ἀποφάσεων τῆς Κυβερνήσεως

Η ΟΔΟΣ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗΣ - ΜΑΡΤΑΡΙΤΙΟΥ

Ἡ Κοινότης Ἀγίας Μαρίνης δι' ὑπομνημάτων τῆς αἰτεῖται ὅπως ἡ ὁδὸς Ἁγουμενίτσης - Μαργαριτίου διέλθῃ ἐκ τῆς Κοινότητος τῆς. Κατόπιν τούτου διετάχθη ἡ Νομομαρτυρικὴ Ὑπηρεσία ὅπως μελετήσῃ τὴν δυνατότητα ἱκανοποιήσεως τοῦ αἰτήματος τῆς Κοινότητος.

Ἐκ τῆς ὑποβληθείσης ἐκθέσεως τοῦ κ. Νομομαρτυρικοῦ προκύπτει ὅτι ἡ ἐπιβάρυνσις τοῦ Δημοσίου διὰ τῆς παραλλαγῆς ταύτης θὰ ἀνέλθῃ εἰς τὸ ποσὸν τῶν 180 ἐκ. ἐὰν λάβῃ δὲ τὴν ὅλην τὴν προσφερομένην ὑπὸ τῆς Κοινότητος ἐνίσχυσιν εἰς ἡμερομίσθια καὶ χρήματα τὸ ποσὸν μὲ τὸ ὅποιον ἐπιβαρύνεται τὸ Δημοσίον θὰ κατέλθῃ κάτω τῶν 150 ἐκ. δραχμῶν.

Ἡ Νομαρχία ἐξετάζουσα τὸ θέμα τοῦτο ἀπὸ ἐνδοφρενῶς σημασίας, διότι ἡ παραλλαγὴ αὕτη θὰ ἀποτελέσῃ κεντρικὴν ἀρτηρίαν τῆς ὁδικῆς ἐξυπηρετήσεως τῶν λίαν ἐνδύρων Κοινοτήτων Γεροπόλεως καὶ εἰς ἀναφορὰν τῆς προτείνει ὅπως υἱοθετηθῇ τὸ αἶτημα τῆς Κοινότητος Ἀγίας Μαρίνης.

Ὁ Ὑπουργὸς Δημ. Ἔργων κ. Καραμανλῆς, τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ὁποίου διὰ τὴν ὑπαιθρον εἶναι τόσον ἐκδηλόν, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὴν ὠφελιμότητα ἐκ τῆς αἰτουμένης παραλλαγῆς, θὰ δεχθῇ τὴν ἐπιβάρυνσιν διὰ τοῦ τόσον ἀσημάντων, ἔναντι τῆς ὠφελιμότητος, ποσοῦ καὶ θὰ διατάξῃ τὴν διέλευσιν τῆς ἀρτηρίας διὰ τῆς Κοινότητος, Ἀγίας Μαρίνης.

ΜΕ ΤΟ ΦΑΚΟ ΤΟΥ ΚΕΦΙΟΥ

ΣΥΓΚΑΤΑΘΕΣΙΣ

Τὸ κ. Ε. ΧΑΤΖΙΚΟΥ

Ὁ γάμος εἶναι τὸ θέμα ποὺ ὁρίσκει καὶ αἰώνως μπερδεύεται οἱ συγγραφεῖς. Οἱ παπᾶδες οἱ κουμπάροι, καὶ οἱ γονεῖς. Οἱ πρῶτοι ἀπὸ τῶν κατὰ φύσιν οὐκ ἐρωτᾶς τοὺς ἐξέχει θεοῖς γὰ καλὰ, πάνε καὶ τὸν δοκιμάζουν στὸν γάμο, ὅπως ἔνα ἀναμένο κάρβουνο σ' ἔνα κουβάρη νερό... Οἱ συγγραφεῖς παντρεύουν τοὺς ἡρώτους γὰ νὰ διασκεδάσουν οἱ θεαταί, οἱ παπᾶδες τοὺς μαθαίνουν τὸν μοναδικὸ χορὸ ποὺ σοὺ μένει ἀξέχαστος. Οἱ κουμπάροι κοροδοῦνται σὰν τοὺς διαιτητὰς πρὶν ἀρχίσῃ τὸ μάτς καὶ οἱ γονεῖς, ἔ, οἱ γονεῖς λοιπὸν μερικὲς φορές εἶναι οἱ μόνον ποὺ φτυρώνουν ἐκεῖ ὅπου δὲν τοὺς σπέρνουν...

Πρὶν ἀπὸ τὸν γάμο ἀρχίζουν τὰ συμβόλεια. Ποὺς εἶναι ὁ γαμπρός; Ποὺς κερίδες; Βρέ αὐτὸ τὸ κουμάρη εἶναι. «Ποῖα εἶναι ἡ νύφη; Καλὴ αὐτὴ θὰ πᾶρῃ; χαρὰ τὸ πρᾶσο.» Κι' ἐλα αὐτὰ γὰ ν' ἀπορρασίουν σὺν τῆς δόξης τὴν συγκατάθεσιν τοὺς. Κι' ἀπὸ τὴν δόξην τοῦ Θεοῦ, ἀρχίζουν τὴν ἀνακρίσιν τῆς εὐτυχίας καὶ τὰ «συμ-

πέρασματα».

«Πῶς τὰ περνᾷς Πέτρο; ἀπὸ τὴν γυναικα σου, δὲν σὲ πᾶζει;» «Τὴ χάλα εἶναι αὐτὰ κατὰ; καλὴ εἶναι ἡ φέ- ξει, δὲν σὲ κοίταξαι αὐτὸ τὸ ρεμὰ καὶ ἄντρας σου;

Τὸ σπῆτι τῆς μαμάς εἶναι ὁ...Ο.Η.Ε. ποὺ καταλήγουν αἱ διαταραχθεῖσαι συζυγικαὶ σχέσεις. Μόλις ἀνῆλθῃ ὁ καυγὰς μόλις σπᾶσουν πέντε ἐξῆς πᾶστα ἡ κυρία βάζει τὴν φωνήν.

—Θὰ φύγω
—Ποῦ θὰ πάς;
—Στὴ μαμά μου.

—Στὸ καλὸ καὶ μὲ τὴ νύχην.
Τώρα βέβαια, ἔνα συνῆμα ἔχεις, καὶ ἂν στὸ κακοκαρδίσουν διαμαρτυρῶσαι.

Σκεφθεῖτε τί πρέπει νὰ κάνει ἔνας πατέρας καὶ μὴ μᾶνα δ-1 ταν ἔξεραι ὅτι ἴσως μετὰ τὸν γάμον ὁ γυῖος τοὺς ἢ τὸ κορίτσι τοὺς θὰ χορεύει σ' ἔνα ταβί ποὺ θὰ κρατᾷ ὁ ἄλλος... Ἀδελφὸ τὸ ταβί προσπαθοῦν ν' ἀποφύγουν γὰ τὸ παιδί τοὺς. Ἀλλὰ ἔτσι ὅπως πάνε γὰ νὰ τὸ ἀποφύγουν τοῦτο... ἐξασφαλίζουν περισσότερο... Πόσο πέφτει στὰ μάτια ἡ γυναικα ποὺ εἶναι δεμένη ἀπὸ τὴ φύσιν τῆς μαμάς τῆς. Καὶ πόσο «γὰ- νει» ἔνας ἄντρας ὅταν ἐξαρτᾷται ἀπὸ τὸς δικούς τοὺς. Ὁ ἔρωτας ὁ φουκαρὰς ὁ ἔρωτας, δὲν πολὺστον τὴν λογικὴν, καὶ μᾶ- λιστα τὴν λογικὴν τῶν «τρίτων» Αὐτὸς θέλει τοὺς ἀνθρώπους τοὺς γεμάτους πρωτοβουλία καὶ λεβεντιά. «Ὅταν δεῖ πολὺ κόσο- μο νὰ θέλῃ νὰ κάνει, κουμάρη- το, στὸ ζευγαράκι ποὺ ἔφτιασε αὐτὸς καὶ τὸ ζευγαράκι δὲν ἀναγνωρίζει αὐτὸν γὰ ἀφεντικὸν, τὰ, παρατάει στὴ μέση καὶ σὴ κινεῖται καὶ φεύγει... Καὶ τὸ τε ἀντίο σερενάτα ποὺ μᾶς ἐ- φερει στὸ γάμο. Οἱ σύζυγοι γίνονται μαριονέτες. «Ποῦ ἡ μὴ ἀπὸ τὴς δὴ χορεύει... πε- ρισσότερο κλακῆτες στὸ ταβί ποὺ κάποιος...

Καλὰ θὰ μοὺ πεῖτε, δὲν πρέπει οἱ γονεῖς νὰ ἐλέγχουν τὴν μεγάλη ἀπόφασιν τοῦ παι- διοῦ τοὺς; Ναι. Μὲ καποιο δ-1 μως μέτρο. Πρέπει νὰ καταλά- βουν ὅτι ἡ εὐτυχία τοῦ κανα- κάρη τῶν πρῶτα ἀπὸ τὰ δικὰ τοῦ χέρια ἐξαρτᾶται. Σ' ἔναντι τῆς, καὶ πόσοι μαν, καὶ τοὺς β- λης μπροστά, καὶ πινανιζες ποὺ ἂ λένε «προσέχῃ ἀργὰ» καὶ σὺ νὰ τὸν ἔχεις δασκαλέ- ψει στὸ σπῆτι «πρόσεχε τὰ πε- ρίστερα παιδάκι μου» ἐὰν δὲν προσέξει ὁ ἴσος θὰ τὸ φάει τὸ περίπτερο. «Ἐταί γίνεσαι καὶ στὸ γάμο. Καλὴς οἱ πινανιζες καλὴ καὶ ἡ γνώμη. Ἀλλὰ ὅχι νὰ ἐξαρτᾷται καὶ ἡ παντρεία ἀπὸ τὴν γνώμη... Ὅπως ἔκαγε ὁ γέρο-πατέρας τοῦ χωριοῦ στὴ Θεσσαλία.

Εἰκοσι πέντε χρόνια, μᾶς λέει τὸ τηλεῖμα ἔλεγε τὸ ὅχι στὴν κόρη του —πλοῦσα καὶ ἡμορφῇ— προκειμένου νὰ πᾶ- ρη ἐκεῖνον ποὺ εἴθελε —φτω- χὸ καὶ λεβέντη— Ἀπὸ πῆ- ρασι τὰ πρῶτα δέκα χρόνια πᾶει ὁ λεβέντης καὶ ὁρίσκει τὸ γέρο.

—... Μὰ τὴν ἀγαπᾷ σου λέω

—Δὲν ξέρω ἐγὼ ἀγάπης καὶ τέτοια.

—Ἄς εἶναι ἐγὼ θὰ περιμέ- νω καὶ θὰ τὴν πάρω.

—Περμένε.

Καὶ πέρμενε ὁ φουκαρὰς ὁ λεβέντης ἄλλα δέκα πέντε χρό- νια μᾶζι μὲ τὸ κορίτσι τοῦ— καὶ ὅταν ὁ γέρος 85 ἐτῶν πᾶ- ον ἔπεσε στὸ κρεβάτι, εἶδε ὅτι ἔπρεπε νὰ σταματήσῃ τὸ

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Κατόπιν τῆς διαλύσεως τῆς Κοινότητος Ἐλευθεροχωρίου καὶ τῆς συγχωρεῖ- σεως ταύτης εἰς τὸν Δή- μον Παριμυθίας, ὁ πλη- θυσμὸς τοῦ τελευταίου βά- σης τῆς τελευταίας ἀπογρα- φῆς, ὑπερβαίνει τὸν ἀριθ- μὸν τῶν 3.000 κατοίκων.

Αἱ ὕδρευσεις τῶν δήμων δὲ πληθυσμὸς ὑπερ- βαίνει τοὺς 3 χιλ. κατοί- κους χρηματοδοτοῦνται πα- ρὰ τοῦ Ὑπουργείου Δημ. Ἔργων.

Ὁ κ. Δήμαρχος καὶ τὸ Δημ. Συμβούλιον ἄς ἐρε- νήσουν τὴν περίπτωσιν ταύ- την καὶ ἄς κινήθουν πρὸς τὴν κατεῖδον τὴν ταύτην, ὥστε ν' ἀπαλλαγῶν ἀπὸ τὸ βάρος τῆς ὕδρευσεως, ἔνα δύνηθον καὶ ἐπιλύ- σουν ἄλλα τοῦ Δήμου προ- βλήματα.

ΕΝΙΑΙΑ ΤΙΜΗ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

Αἱ ὁργανώσεις καὶ ὁ τύ- πος τῆς Κερκῆρας ἀνεκίνη- σαν ἔνα ἐξῆλκος σοβαρὸν ζήτημα διὰ τὸν δοκιμαζόμε- νον καὶ πενόμενον λαὸν τῶν ἐπαρχιῶν, τὴν ἐνιαίαν τιμὴν τοῦ ηλεκτρικοῦ ρεύ- ματος εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν.

Τὸ ζήτημα τοῦτο, ὡς ἐμ- φανίζον αἱ πληροφορίες, συζητεῖται ὑπὸ τῶν ἀρμο- δίων καὶ ἐνδύσκειται εἰς ση- μέτον παρέχον ἐλπίδας ἱ- κανοποιητικῆς ἐπιλύσεως. Ἐπειδὴ ὁμως γνωρίζο- μεν τὴν κακοδαιμονίαν τῆς πολιτείας κρινόμεν ὁκοπι- μον ὅπως ἐπιταχυνθῶν τὴν ἐπαρρύθμισιν τοῦ ἐπαρ- χιακοῦ τύπου, τῶν ὁργα- νώσεων καὶ τὴν συμπαρά- στασιν τῶν βουλευτῶν τῶν ἐπαρχιῶν.

ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΘΕΡΜΟΤΑΤΩΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΩΝ

Ἡ σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Σίδεσης τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Περιφε- ρείας Φιλιατῶν, αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσῃ τὰς θερμο- τάτας ἐυχαριστίας τῆς, ὡς καὶ τὴν ἐνθουσιασμὸν τῶν μαθη- τῶν τοῦ Σχολείου, πρὸς τὸν πρὸς διαιτῆς ἀνακατασκευῆς τῆς Εὐεργετίας τοῦ Σχολείου κ. Λεωνίδαν Παπαδόπουλον συνταξιούχον ἡδὲ δημοδιδά- σκαλον τῆς ἐλλληνικῆς γλώσσης ἐν Η.Π.Α., διότι ἀπερχόμε- νος ἐκ τῆς μεσοαμερικανικῆς καὶ πλέον ὑπηρεσίας τῶν, ἐ- πρὸς τὸ ὅς ἂν Σχολεῖον τὴν ἀτομικὴν του βιβλιοθήκην, ἡ ποτελομένην ἐξ ἑκατοντάδων καὶ πλέον κατὰλληλοτάτων βι- βλίων.

(Σ.Δ.Σ.) Πρὸς τοῦτους, ἐὰν λαμβῇ ὑπ' ὄψιν καὶ σχετικὴν διαταγὴν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Δημοτικῶν Σχολείων τῆς Ἐκπαιδ. Περιφέρειας Φιλιατῶν κ. Λεωνίδαν Παπαδόπουλον τὸν ἑνὸς τῶν νέων τῆς Κοινότητος διὰ τὴν λειτουργίαν ἐν Σίδε- σι Ἐπιμορφωτικοῦ Κέντρου δεδομένου ὅτι τὰ πλείστα τῶν Σχολείων τῆς περιφέρειας Φι- λιατῶν στεροῦνται παντελῶς Σχολικῆς Βιβλιοθήκης. Θεμιστοκλῆς Π. Ἐξάρχος

Τοῦτο. Καὶ φωνάζει τὸ ζευγάρι καὶ τοῦ λέει. Νὰ ζῆσε τὰ παιδά μου μὲ τὴν εὐχὴ μου. Ἐγὼν λέει τρικουβερτο γλῆντι, ἀλλὰ κάπως καθυστερῇ μένο... Ἄντε μορὲ μπάρμπα ποὺ θάξες τώρα ἐγγονάκι... νεο σὺλεκτο.

Ε. ΧΑΤΖΙΚΟΥ

ΣΠΥΡΟΥ ΜΟΥΣΕΛΙΜΗ

ΜΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ

Εὐρίσκεται στὴν Παραμυθία ἐγκατε- στημένη ἀπὸ τὸ 1930 καὶ μὴ Ἀρμένικη οἰκογένεια τοῦ Λεωνίδα Κολοζισιάν ποὺ ἐκμεταλεύεται τὸ ἐργοστάσιο παραγῶ- γῆς ηλεκτρικοῦ φωτός.

Οἱ πρὶ παλαιοὶ κάτοικοι τῆς Παραμυ- θίας, ἄλλοι ἐφυγαν στὰ ξένα, ἄλλοι με- τοίκησαν ἄλλου καὶ ὅσοι ἐμείναν ἐκφυ- λίστηκαν καὶ δὲν ὑπάρχει καμιά οἰκογέ- νεια ἀξία μνείας.

Οἱ χριστιανοὶ τῆς Παραμυθίας ὁμι- λούσαν καὶ ὁμιλοῦν τὴν Ἑλληνικὴν, οἱ δὲ Τούρκοι τὴν Ἀρβανίτικην. Ἑλληνικὴ μαζὶ. Ἡ Παραμυθία ὅπως καὶ ὅλη ἡ ὁ- ρεινὴ χώρα τῆς Θεσπρωτίας, Σκάπετα Πόποβο Ντουσκάρ, Φιλιατοχώρια καὶ περ' ἀκούα, δλ' ἡ δυτικὴ Ἡπειρο, Ντέλ- βινο, Πογώνι, Ἀργυροκάστρο ἀνήκουν γλωσσικὰ στὸ νοτιοελληνικὸ ἰδιῶμα καὶ οὐκ στὸ βορειοδυρικὸ ὅπως ὅλη ἡ ἄλλη βόρεια Ἑλλάδα (1)

Η ΑΓΟΡΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ

Διὸ εἶναι κυρίως οἱ δόδοι στοὺς ὁ- ποίους εἶναι συγκεντρωμένα ὅλα τὰ ἐμ- πορικά κατὰστήματα καὶ παντοπωλεῖα, ὁ δρόμος Γαλατᾶ-πλατεῖα Μηχαῖλ Πα- ραμυθιωτῆ-πλατεῖα 49 προκρίτων καὶ ὁ δρόμος πλατεῖας-Μιχ. Παραμυθιωτῆ-Καρακαμίσιο.

Τὰ μαγαζεῖα εἰσὼγειες τρύπες δέχον- ται κατὰ Σάββατον ὅπου γένεται ἡ βδο- μαδιατικὴ ἀγορὰ πλῆθος πελατῶν καὶ ἀγοραστῶν, γιὰ τὴν Παραμυθία βρίσκε- ται στὴν καρδιὰ τοῦ Νομοῦ καὶ σὲ σταυ- ροδρόμῳ καὶ ἔχει γύρα πολλὰ χωριά μὲ τὰ ὁποία ἐρχεται σὲ συναλλαγὰς καὶ ἐκ μεταλευταί. Ὑπάρχουν (1953) καὶ ἐξα- κολουθοῦν νὰ κατασκευάζονται αὐτοκι- νητόδρομοι πρὸς διὰς τῆς διευθύνσεως. Ἡ παραμυθία συνδέεται με αὐτοκινη- τόδρομο μὲ τὴν Ἁγουμενίσταν, τὰ Γιάν- νενα, τὸ Φανάρι, τὴν Πάργα τὸ Μαργα- ρίτι, τὴν Γκρίκα, τὴν Πρέβεζα, τὴν Ἀθή- να, τὸ Πόποβο, τὴ Ντουσκάρ, τὸ Σα- λονίκι, τὴ Γλυκὴ-Σκάπετα.

Κάθε Σάββατον ἡ ἀγορὰ κατακλύζεται ἀπὸ πλῆθος χωρικῶν καὶ ἰδιῶν ὑπὸ γυ- ναικῶν Βέλλενης, Καρυωτίου, Προδρο- μίου, Ζερβοχωρίου, Ραχουλλίου, Βεσσα- τοῦ, Σέλλιανης, Κεφαλοβρύσου, Βρυσσ- ούλας, Νεοχωρίου, Μαντζαρίου ποὺ πολεῖν ὁπωρικὰ καὶ κηπικὰ προϊόντα (2) ἐκ τῶν ὁποίων καὶ φράση γιὰ τοὺς Κα- ρυωτίτες «Φάτε πιέτε Καρυωτίτες ὅλο- λάχανα καὶ πίτες»

Τὸ μεγαλύτερο παζάρι (ἀγορὰ) γένε- ται τὴν μεγάλῃ πέφτῃ καὶ τὸ λάμποβο (Σεπτέμβριον Ὀκτώμβριον). Τὴ μεγάλη πέφτῃ μαζεύονται ὅλες οἱ νυφᾶδες ποὺ παντρεύτηκαν τὸ ἔτος αὐτὸ γιὰ νὰ προ- μηθευτοῦν ἀπὸ τὴν ἀγορὰ δαφνόκλαρα ποὺ θὰ στολιστοῦν οἱ ἐκκλησίαι τὴν Κυ- ριακὴν τῶν Βατῶν. Ὑπάρχει ἐθιμο νὰ ἐ- πιβαρύνονται οἱ πρωτονομφε τὰ βάρη τῶν ἐκκλησιῶν τῶν. Τὸ λάμποβο δὲ ποὺ βαστάει ὅς ὀχτὸ μέρες, Σάββατο σὲ Σά- ββατο μαζεύεται πλῆθος κόσμου ἀπ' ὅ- λην τὴν Ἡπειρο καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα. Τὴς μέρες αὐτὰς οἱ γύρω τῆς Παραμυθί- ας λόφοι καὶ πλαγιὲς σκεπάζονται ἀπὸ ζῶα ποὺ ἔφεραν γιὰ πούλημα, ἄλογα, βῶδια πρόβατα γίδια, οἱ δὲ πλατεῖες γεμίζουν ἀπὸ ἀπλωμένους βελόνες, κιλί- μα καὶ ἄλλα εἶδη ρουχισμῶν ποικίλων καὶ φορεμάτων καὶ ἄλλες πραγματεῖες Βιλιά καὶ καλούμενα ρυθμίζουν τὸ χο- ρὸ ἀσκήσεων καὶ λεβεντιάων γεμίζον- τας τὸν ἀέρα ἤχους.

Οἱ δρόμοι στενοὶ καὶ ἐλικώδικοι εἶ- ναι στρωμένοι μὲ μεγάλες ἀπελκετῆς λευκὰς πέτρες (γκαντερίμα). Τὰ περισσότερα κατὰστήματα μετροῦνται τὰ κα- φενεῖα, ἀκολουθοῦν τὰ τσαχαρικά καὶ τὰ ράφτικα. Τὰ καφενεῖα ὅλες τ

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ ΖΩΗ

τοίκοι πεινοῦν καὶ δυστυχοῦν. Οἱ δὲ οἱ
Θεσπρωτοί, οἱ μεγάλες βρόχινες σταγόνες, ποὺ βρίσκονται σ' ἀνώτερη πνευματικὴ καὶ μορφωτικὴ μοῖρα δὲν κοιτοῦν πῶς νὰ κάνουν τὴ χώρα νὰ εὐμερίση ἀλλὰ πῶς αὐτοὶ νὰ πλουτύνουν ἐκ μεταλευόμενου τὴν ἀμάθεια καὶ κακορίζικα τοῦ λαοῦ. Ἡ ἀντιπάθεια, ὁ φόνος κ' μὲτρία μεταξὺ τῶν κατοίκων εἶναι σὲ τέτοιο βαθμὸς ποὺ σὲ κάθε τυχόν δυστύχημα τοῦ ἐνοὶ χαίρεται καὶ τόχει μεγάλη πασχαλιά ὁ γείτονας. Ἡ ἀγάπη κ' ἡ ἀλληλεγγύη γιὰ τοὺς Παραμυθιώτες ἐνταῖς ἐξωπαρμένες ἀδερφές ποὺ ὅποιοι τὶς ἀκούει εἶναι βλάκας. Τέλος ἀνθρώπος εἶναι ὅχι ὁ ἀπόφοιτος· ἐνοὶ κοινωνικοῦ μορφωτηρίου ἀλλὰ ὁ πρωτόσχολος τοῦ χασαπαρίου (3) δηλαδή τὸ χαμίνι τῆς κοινωνικῆς ὑποστάθμης. Ἀλλοτεῖς ἡ Παραμυθιά ἐβγαζε ἕνα νόστιμο οὐζὸ (τὸ ρακὶ τὸ Μάρε) ποὺ ὁ κατασκευαστὴς του, μαυρούλης ἂν θρωπός, δὲν εἶπε σὲ ἀνέναντο τὸν τρόπο τῆς κατασκευῆς ὡς ποὺ πάει στὸ λάκκο, ὑπὸ φθόνου καὶ ζήλεια μὴ μάθει ἄλλος τὴν κατασκευὴ καὶ φάει ψαμί.

ΠΗΓΕΣ ΚΗΠΟΙ

Ὡς τριάντα μετριοῦνται οἱ μέσα στὴν βρύση καὶ πηγές. Καὶ τὰ γύρω βρίθουν νεροπηγῶν καὶ ὑδάτων. Ἀκόμα βρίσκεται σὲ κατασκευὴ καὶ ὑδραγωγεῖο μὲ σιδερένιες σωλῆνες, τὸ ὅποιο θὰ φέρει στὴν πόλιν μέσα τὰ νερά τῆς βρύσης «Γκούγκου» εὐρισκομένης ἐπὶ τῆς πλαγίως τοῦ Κορύλα καὶ τῆς ὁποίας τὰ νερά εἶναι κρυστάλλινα δροσερά καὶ χωνευτικά. Τρεῖς ἄλλες πηγές ἔχουν τέτοιο νερό, ἡ βρύση τοῦ ἀνερού τῆς προβατίνης καὶ τῆς «Βριττάχας» καὶ τῆς «Γκούρας» ἐπὶ τῆς Σουλιάτικης βουνῶν.

Ἐκ τῶν ἐντὸς τῆς πόλεως πηγῶν τὸ καλλίτερον νερό ἔχουν ἡ βρύση τοῦ Μουσελίου καὶ τοῦ Καρακαμίου τῆς ὁποίας τὰ πολλὰ νερά ποτίζουν δάλους στὴν κατηφορίᾳ ἀπλωμένους κήπους, περιβόλια καὶ δέντρα, ἀπὸ τὰ ὁποία συντηροῦνται ἀρκετὲς οἰκογένειες (μυοστάντζηδες). Σὲ κάθε βρύση ὕφνεται κ' ἀπὸ μιὰ γριά πλάτανος φυτεμένη ἀπὸ τοὺς Βενετοῦς.

Ὅλος ὁ ἀπὸ κάτω καὶ ἀπὸ βορρᾶ ἀπλωμένος κάμπος ποὺ σπαίρνεται μὲ καλαμπόκια ποτίζεται ἀπὸ τὰ νερά τοῦ λίβερη καὶ κεφαλοβρύσου (Ἀρένια). Κατὰ τὸ χειμῶνα ἡ πόλιν πνίγεται ἀπὸ τὰ ξέχειλα νερά καὶ δένεται ἄγρια ἀπὸ τὸ βόρειο ἀνεμό, τὸν κατεβατὸ τοῦ κορύλα ποὺ συμπαρασύρει πέτρες, ἀφαιρεῖ στέγες καὶ τσακίζει δέντρα.

Ὁ χειμῶνας δὲν εἶναι καὶ τόσο βαρὺς, γι' αὐτὸ ξεχειμάζουν μέσα στὴν πόλιν οἰκόσποια ζῶα καὶ ἰδίως πρόβατα καὶ στὴν ἀπὸ κάτω ἀπλωμένη πεδιάδα μεγάλα κοπάδια (Βλάχοι τσελικάδες).

Η ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Ὅπως εἶπαμε στὴ θέση ποὺ εἶναι χτισμένη ἡ Παραμυθιά ὑπῆρχε ἀπὸ τὰ παλαιά, προελληνικὰ χρόνια οἰκισμὸς ἀρχαῖος, καταλήφθηκε ἔπειτα ἀπὸ τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τοὺς Δωρῆας καὶ κατὰ τὴ Ρωμαϊκὴ ἐποχὴ ἀκολούθησε τὴν τύχην τῆς ἄλλης ἡ Πείρος. ἂν καὶ ἐπὶ Παύλου Αἰμιλίου 167 π.χ. οἱ Θεσπρωτικὲς πόλεις ἴσως καὶ νὰ μὴν ἔπαθαν καὶ τόσο μεγάλες καταστροφές ἐπειδὴ εἶχαν ταχτεῖ μὲ τὸ μέρος τῶν Ρωμαίων, ὑπὸ τὰ ὁποίων ἀργότερα σιγὰ — σιγὰ ἀποσιωπῆται καὶ σβίεται τ' ὄνομα τοῦ οἰκισμοῦ τούτου καλυπτομένου ὑπὸ τῆς ἐμφανιζομένης πλάτῃ τοῦ Φωτικῆς, βλάσ τοῦ του, ἡ ὁποία μὲ τὸν καιρὸ ἀφαιρεῖ καὶ παίρει ὅλο τὸ ζουμί καὶ τὴ ζῆλν τῆς μετῆρας ὅπως φιντάνι γῆρας ἐλίδος πίνοντας τὴν δροσιὰ τῆς γῆρας ἀφίνει καὶ κουφαλιάζει ξενιστικωμένη ἡ γενήτρα του.

Ἔτσι, τὸ μέρος τῆς Παραμυθιάς ἀνέκαθεν κατοικοῦνταν, διακοπτομένης κατὰ διαλείμματα τῆς ζωῆς τοῦ ὑπὸ ἱστορικῶν γεγονότων.

Ἀπὸ τὰ πολὺ παλιὰ χρόνια καὶ ἀπὸ τὰ προϊστορικά ἀκόμα ὅλη ἡ ἡπειρος ὀδηγομένη ἀπὸ ἐξυπνοὺς ἡγεμόνες καὶ ἡγέτες καὶ δεχομένη τὴν ἐπίδραση τοῦ Ἑλλ. πολιτισμοῦ, ὀργανωμένη πάνω σὲ βάσεις στρατιωτικῆς ἔχει πλούσιες πόλεις καὶ φρούρια κατασπαρμένα σ' ὅλη τὴν χώρα (4).

(1) ἡπειρ. ἀστὴρ 1904 σελ. 339

(2) Τὸ χασαπαριὸ εἶναι ὁ τόπος ποὺ σφάζουν τὰ ζῶα καὶ πούλουν κρέας ἀλλὰ καὶ τὸ μέρος παραγωγῆς κάθε διαφόρου κακοηθείας καὶ ἀλαλῆς.

(3) Ἱταλικὸς τουριστικὸς ὁδηγὸς Ἀλβανίας ἐκδόσεις 1940.

(4) Ἀπὸ νομίσματα ποὺ βρέθηκαν στὴ Φωτικὴ: Ἀπειρωτῶν μὲ τὴν κεφαλὴ τῆς Διώνης καὶ τοῦ Κεραινοῦ, Ἀμβρακίας (ΑΜΒΡ), Κορινθιακὰ μὲ τὸν Πύργον καὶ τὴν Ἀθηνᾶ, Φιλίππου καὶ Ρωμαϊκὰ (ΜΑΧΙΜΙΝΟΥΣ) φαίνεται πῶς οἱ Φωτικῆς οἱ εἶχαν μεγάλους ἐμπορικὰς σχέσεις μὲ κοινὲς κ' ἀλλογενεῖς πόλεις Ἑλληνικὰς καὶ Ρωμαϊκὰς.

Ἔτος Ἰδιοῦτος 1933

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

Ἀνεξίτος τοπικὴ ἔφημερίς

Ἰδιοκτήτης Διευθυντής

ΔΗΜ. ΣΑΛΟΥΚΑΣ

Ἡγουμένη - Θεσπρωτίας

Συνδρομαὶ Δήμων Τραπεζῶν

Ενώσεων Ἑταιριῶν Ἑτησίου

Δραχ. 300.000

Κοινωτ. Συγκλητῶν Ἑτησίου

Δραχ. 200.000

Ἰδιοῦν Ἑτησ. Δραχ. 50.000

Ἑξάμηνος » 30.000

Ἑξαμηνιαῖο Ἑτησ. Δολ. 10

Δημοσιεύσεις κατὰ χιλ. 1.000

Κοινωνικά, Εὐχρητρία 20.000

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

— Ἀπὸ τὴν ἴδια αὐτὴ στήλῃ σὲ προηγούμενο φύλλο γράψαμε ὅτι ἕνα εἶδος πρώτης ἀνάγκης τὸ γάλα καὶ οὐτὶ σπανίζεται καὶ ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἀρμόδια ὑπηρεσία νὰ ἐφαρμοσθῇ τὰς διατάξεις τοῦ ἀγορανομικοῦ κώδικος.

Δυστυχῶς τίποτε δὲν ἔγινε. Φαίνεται ὅτι ἡ ἀρμόδια ὑπηρεσία ἢ δὲν παρακολουθεῖ τὴν στήλιν αὐτὴν ἢ ἀδυνατεῖ νὰ ἐφαρμοσθῇ τὰς κειμένας διατάξεις.

Ποῦ ἀπὸ τὰ δύο συμβαίνει;

— Τὸ ἀνωτέρω φαινόμενο τῆς ἐλείψεως μὲς πληροφθεῖ ἀναγνώστης μας δι' ἐπιστολῆς του παρατηρεῖται καὶ στὸ Φιλιάτι καὶ μὰς παρακαλεῖ ὅπως τὸ θίξωμε γιὰ νὰ ληφθοῦν μέτρα.

— Ἄν δὲν ἔπεφτε ἕνα παιδάκι καὶ ἐκινδύνευσεν ἡ ζωὴ του δὲν θὰ ἔλυντο ἡ διαφορά τοῦ κόστους διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ κεντρικοῦ ὀχετοῦ.

Τὸ ἄδολο πῆσιμο τοῦ παιδιοῦ ἐκάλυψε τὸν ὀχετὸ καὶ ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ ἔκαμε τὸ ἔργο κατὰ 30 ἑκατ. ὀλίγων τετρῶν τῆς μελέτης. Αὐτὰ τὰ γεγονότα εἶναι θεοῦ θελήματα.

IV

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Ταμεῖον Παραμυθίας
Ἀριθ. πρωτ. 861

Περὶ τῆς προγράμματος ἀναγκαστικῶν πλεονησιασμοῦ ἀκινήτων τοῦ οφειλόμενου τοῦ οφειλόμενου τοῦ Δημοσίου Βασιλείου Παπῆ τοῦ Σταύρου.

Δηλοποιῶ ὅτι τὴν Κυριακὴν ἐκδοτὴν πρώτῃν 21 Μαρτίου τοῦ ἔτους (1934) χίλια ἑννεακόσια πενήντα τέσσαρα ἐπιστολεύσει τοῦ Δημοσίου ἐκπλεονησιαστικὰ (1) ἐν οἰκόμενῳ τοῦ ὡς εἴρηται οφειλόμενου κειμένου ἐν Παραμυθίᾳ θέσις Σαρδάνια ἐκτάσεως 2 περικτοῦ στρεμμάτων πληρωθῇ τὸ Δημοσίον τοὺς φόρους, τὰ τέλη, τοὺς τόκους καὶ τὰ ἐξόδα Δρχ. 129.10.000 (ἐκατὸν εἴκοσι ἑνὲς ἑκατομμυρίων ἑκατὸν δέκα χιλιάδων).

Ὁ πλειστηριασμὸς θέλει ἐνεργηθῇ ἐν Παραμυθίᾳ εἰς τὸν συνηθισμένον ὁδὸν ἀπὸ τὸν οφειλόμενον τὸν καφενεῖον Χρ. Μαμουρῆ ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τῷ πλειστηριασμῷ ὑπαλλήλου κ. Γεωργίου Βαλασκῆ καὶ Συμβολαιογράφου ἡ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτῶ ἀπὸ τῆς δεκάτης (10ης) πρὸ μεσημβρίας ὥρας μέχρι τῆς δωδεκάτης (12ης) μεσημβρίας τῆς ὡς εἴρηται Κυριακῆς.

Ὅδεις γίνεται δεκτὸς πρὸς πλειοδοσίαν, ἔαν δὲν καταθέσῃ ἐγγύησιν Δρχ. (500.000) πεντακοσίας χιλιάδων εἰς μετρητὰ ἢ γραμμάτιον Πινακαταθήκων καὶ Δανείων. Ἡ κατακύρωσις θὰ γινεῖ εἰς τὸν προσφέροντα τὰ περισσότερα ὡς οἱ Νόμοι ὀρίζονται.

Ὁ ὑπερβαστὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν δημοσίον Ταμεῖον τὸ ἐκπλεονησιαστικὸν ἐντὸς 25 ἡμερῶν. Πάντα τὰ ἐξόδα βαρύνονται τὸ ὑπερβαστῆν. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ εἰσπραξέως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ τῆς Πολ. Δικονομίας ὅπου δὲν ἀντίκεινται εἰς τοῦτον.

Ἐξετηθῇ δραχμὰς ὀκτακοσίας χιλιάδας (800.000) πρὸ τῆς προσφοράς δημοσίου δραχμῶν ἑπτακοσίων χιλιάδων (700.000).

Δημοσιευθὲν διὰ τῆς ἐφημερίδος Θεσπρωτικὸν Βῆμα (ἄρθ. 41 τοῦ Ν. 146)

Ἐν Παραμυθίᾳ τῆς 23/2/1934
Ὁ ἐπισπεύδων Δ' τῆς τοῦ Ταμεῖου Παραμυθίας

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΔΑΣΚΗ

ΔΙΑΦΗΜΙΖΕΤΕ ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΜΑΣ

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

Νομαρχία Θεσπρωτίας

Ἀριθ. Πρωτ. 3332

Ἐν Ἡγουμένη τῇ 1-3-1934

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Προκειμένου νὰ συμπληρωθῶσιν τρεῖς κενὰ θέσεις τοῦ 21 ΚΤΕΛ Νομοῦ Θεσπρωτίας διὰ τῆς τοποθετήσεως τριῶν νέων Λεωφορίων κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 116229/23-2-34 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Συγκοινωνιῶν.

ΠΡΟΚΗΛΟΥΜΕΝ

Τοὺς ἐπιθυμοῦντας ὅπως ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ σημεῖον ὑποβάλλωσι ἡμῖν τὰ κάτωθι δικαιολογητά:

(1) Σχετικὴν αἴτησιν.

(2) Ποιοποιητικὴν Γ.Σ.Α. δι' οὗ νὰ βεβαιωθῇ ἡ ἰδιότης τοῦ αἰτούντος, ὡς ἐπαγγελματίου αυτοκινητιστοῦ ἐγγεγραμμένου καὶ ἡσαλισμένου εἰς τὸ Γ.Σ.Α.

(3) Ποιοποιητικὴν τῆς οἰκείας ἀστονομικῆς Ἀρχῆς, δι' οὗ νὰ πιστοποιηθῇ ὁ τόπος τῆς μονίμου κατοικίας τοῦ αἰτούντος.

(4) Ἐνορκον βεβαίωσιν τοῦ αἰτούντος μετὰ δύο μαρτύρων ἐνώπιον τοῦ οἰκείου Εἰρηνοδίκου δι' ἧς νὰ βεβαιωθῇ ὅτι οἱ αἰτῶν δὲν κατέχει ἕτερον αὐτοκίνητον δημοσίας χρήσεως οἰσδοτικῆς κατηγορίας.

(5) Ἀδειαν ἱκανοτήτος ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου.

(6) Ὑπεύθυνον δῆλωσιν δεόντος τεθεωρημένην ὑπὸ τῆς Χωροφυλακῆς δι' ἧς νὰ βεβαιωθῇ ὅτι οἱ αἰτῶν εἶναι κάτοχοι τοῦλάχιστον ἐπὶ δεκαετίαν ἱκανοῦ μεριδίου ἐπὶ ἐνὸς μόνον Λεωφορίου, ἐφ' ὅσον συντρέχει τοιαύτη περίπτωσης.

(7) Γραμματίον καταβολῆς παραβόλου ἐκ Δρχ. 2.000, 000 εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθήκων καὶ δανείων ὡς ἐγγύησις Πλειόνας πληροφορίας δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ λαμβάνωσι κατ' ἐκαστὴν παρὰ τῷ Δ. Τμήματι τῆς Νομαρχίας (κ. Κ. Παπαγεωργίου).

Ὁ Νομάρχης

Δ. Κόπανος

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

Οἶκον. Ἐφορία Ἡγουμένητος

Ἀριθ. πρωτ. 1321

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκποιήσεως ἐφορίας Ο.Δ.Ι.Σ.Υ.

Διακηρύττει ὅτι

Τὴν 12 Μαρτίου 1934 ἡμερᾶν Παρασκευῆς εἰς διὰ δημοπρασίας ἐκποιήσιν διάφορα ὀλικά τοῦ Δημοσίου εἰς ταῦτα ἀναγράφονται εἰς τὴν ἀπὸ 2-3-1934 ἀκυρῆσιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου Ἡγουμένητος δημοσίου εὐθείαν εἰς ἐμφανὲς μέρος τοῦ καταστήματος τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, Κερκύρας, Δωδώνης, Φιλιάτων, Παραμυθίας καὶ Ἡγουμένητος.

Εἰδοποιῶνται οἱ βουλομένοι ἵνα λαβῶσι μέρος κατ' αὐτὴν. Ὁ Οἶκον. Ἐφορὸς Ἡγουμένητος ὡς Πρ. τῆς Ἐπιτροπῆς

ΑΝΤΥΠΑΣ

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

Νομὸς Θεσπρωτίας

Δῆμος Παραμυθίας

Ἀριθ. Πρωτ. 449

Ἐν Παραμυθίᾳ τῇ 3-3-1934

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Δήμαρχος Παραμυθίας

Διακηρύττει ὅτι:

Ἐν Παραμυθίᾳ καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ Δήμου ἐκτίθεται τὴν 17ην τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1934 ἡμέρας Τετάρτης καὶ ὥραν 10-12 π.μ. εἰς διαγωνισμόν φανερὰς μειοδοτικῆς δημοπρασίας ἡ ἀνάδειξις ἐργολάβου κατασκευῆς τοῦ ἔργου «κατασκευὴ κρασπεδορεθροῦ ὁδοῦ Διο. Καραγάλλου».

Εἰς τὸν διαγωνισμόν γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι πάσης τάξεως καὶ κατηγορίας.

Προϋπολογισμὸς δαπάνης 60.000.000 Δρχ., ἐγγύησις δὲ συμμετοχῆς Δρχ. 2.000.000.

Λεπτομερὲς διακηρύξεις κατὰ τὰ σχετικά τεύχη τῆς μελέτης εἰσιν κατατεθειμένα εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Δήμου καὶ τῆς ΤΥΚΑ Νομοῦ Θεσπρωτίας Ἡγουμένητος ὅπου οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καὶ σχετικὰς πληροφορίες.

Ὁ Δήμαρχος

Γεώργιος Ρίγγας

ΔΕΝ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΚΑΝΕΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΟΥΤΕ ΕΧΕΙ ΚΑΜΜΙΑΝ ΥΠΟΤΗΝ

ΔΕΣΜΕΥΣΙΝ ἢ ΕΞΑΡΤΗΣΙΝ

ΔΕΝ ΑΝΗΚΕΙ ΕΙΣ ΚΑΝΕΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ

ἢ νέα μεγάλη ἐφημερίς τῶν Ἀθηνῶν

ἘΛΕΥΘΕΡΟΣ,

Θὰ εἶναι τελείως ἀνεξάρτητος πολιτικῶς καὶ ἀδέσμευτος

οἰκονομικῶς. Φιλοδοχεῖ νὰ γίνῃ τὸ κατ' ἐξοχὴν μαχητικὸς

ὄργανον φιλελευθέρων, προοδευτικῆς καὶ δημοκρατικῆς πρώτης

πορείας. Σύνθημά του θὰ εἶναι: Ὑπεράνω ὅλων τὸ ἔθνος

καὶ ὁ Λαός.

Ὁ «ἘΛΕΥΘΕΡΟΣ» θὰ παρουσιάσῃ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων,

μὴν μεγάλῃν καινοτομίαν: Δὲν θὰ εἶναι πορνογραφικὴ ἐφημερίς

οὔτε θὰ δημοσιεύῃ ἀναγνώσματα ποὺ ἀποτελοῦν κίνδυνον

διὰ τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν. Θὰ ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ τὴν δι-

δῇ νὰ τὴν διαβάσῃ καὶ τὰ παιδιὰ του. Χωρὶς νὰ παύσῃ

οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ εἶναι λαϊκὴ ἐφημερίς, θὰ ἐπιδιώξῃ νὰ

ἐξυψώσῃ τὸ ἡθικὸν ἐπίπεδον τοῦ ἑλληνικοῦ τόπου.

Ἰδιαίτερος ἡ ἐπαρχιακὴ Ἑλλάς θὰ εὖρῃ εἰς τὰς στήλας

τοῦ «Ἐλευθέρου» εὐρυτάτην φιλοξενίαν καὶ ἀμέριστον ὑπο-

στήριξιν.

Ὁ «Ἐλευθερος» θὰ τελῇ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΠΟΥΡΝΑΡΑ

ἐπὶ σειράν ἐτῶν διεθυντοῦ μεγάλων ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων

καὶ ἰδίου τοῦ «Ἀνεξαρτήτου», ἀρχισυντάκτου τοῦ «Βήμα-

τος» ἐπὶ πενταετίαν (1946—1951) καὶ διεθυντοῦ τοῦ Ραδιο-

φωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν ἐπὶ τριετίαν (1950—1953).

Ὁ «Ἐλευθερος» θὰ ἔχῃ ἀνεκτικὰς εἰς τὰ μεγάλα

κέντρα τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος διὰ

τὰ παρακολούθηθ' ὅλα τὰ ἐσωτερικὰ καὶ τὰ διεθνή προβλήμα-

τα. Ἀποβλέπει νὰ βοηθήσῃ τὰς ἐπαρχίας μας νὰ ἀναπτύ-

θοῦν καὶ προδεύσῃ. Ἰδιαίτερως ἡ νέα γενεὰ θὰ ἔχῃ εἰς

τὸν «Ἐλευθερον» τὸ ὄργανόν της καὶ τὸν παντοειδῆ φίλον.

Προπανακτικῶς ὅλοι ἀπὸ τῶρα τὴν νέαν ἐφημερίδα «Ἐ-

λευθερος» πόσον εἰς τὰς πόλεις ὅσον καὶ εἰς τὰ χωριά. Ὁρ-

γανώνεται ὁμιλοῦς «Φίλων τοῦ Ἐλευθέρου» διὰ νὰ διαδίδε-

τε εὐχερέστερον τὴν κυκλοφορίαν του.